

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. decembrī iesniedza Tribunal de première instance de Liège (Beļģija) — Belgacom SA/Commune de Fléron

(Lieta C-685/13)

(2014/C 61/09)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Liège

Pamatlietas puses

Prasītāja: Belgacom SA

Atbildētāja: Commune de Fléron

Prejudiciālie jautājumi

Vai atļauju izsniegšanas direktīvas⁽¹⁾ noteikumiem un it īpaši tās 13. pantam, kas attiecas uz maksas par tiesībām izmantot radio frekvences vai uzstādīt iekārtas uz, virs vai zem valsts vai privātā īpašuma piemērošanas noteikumiem, ir pretrunā tas, ka dalībvalsts pašvaldību administratīvās iestādes ar pašvaldību noteikumiem nosaka mobilo telekomunikāciju operatoriem nodokļu maksājumu, kurš ir vienota un fiksēta nodeva EUR 2 500 apmērā par pilonu vai stabu, jo tas ir atrodies šīs pašvaldības teritorijā taksācijas gada 1. janvārī, un kuram nav atļaušanas rakstura un kurš ir pamatots ar budžeta un vides mērķiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 12. novembra spriedumu lietā T-499/10 MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Eiropas Komisija 2014. gada 15. janvārī iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-15/14 P)

(2014/C 61/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Flynn, K. Talabér-Ritz)

Otrs lietas dalībnieks: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 12. novembra spriedumu lietā T-499/10 MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Eiropas Komisija un
 - noraidīt prasību atcelt Komisijas 2010. gada 9. jūnija Lēmumu C(2010) 3553, galīgā redakcija, lietā C-1/2009 (ex NN 69/2008) par valsts atbalstu, ko Ungārija piešķirusi uzņēmumam MOL Nyrt⁽¹⁾;
 - piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- pakārtoti:
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai jauna sprieduma taisīšanai;
 - lēmuma par tiesāšanās izdevumu pirmajā instancē un apelācijā atlīdzību pieņemšanu atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ, jo vairākos šā sprieduma punktos selektivitātes jēdziens tiek nepareizi interpretēts vai nepareizi piemērots.

Pirmkārt, spriedumā tiek nepareizi piemērota judikatūra par selektivitāti saistībā ar pasākumiem, attiecībā uz kuriem valsts iestādēm ir novērtējuma brīvība, nosakot to piemērošanu uzņēmumiem.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi norādījusi tiesību aktus, uzskatīdama, ka, pastāvot objektīviem kritērijiem, noteikti ir izslēdzama selektivitātes esamība.

Treškārt, spriedumā selektivitātes esamība esot kļūdains tikuši saistīta ar dalībvalsts nodomu pasargāt vienu vai vairākus uzņēmumus no jaunās nodevu sistēmas un tādējādi neesot ievērota prasība, ka valsts atbalsta pastāvēšanai ir jābūt balstītai uz izskatāmā pasākuma sekām.

Ceturtkārt, spriedumā izklāstītajiem apsvērumiem par “turpmākiem izraktnu ieguves nodevu likmju grozījumiem, kas nav saistīti ar [līgumu, kurā ir saglabāta konkrēta nodevu likme]”, nevarot būt nozīmes izskatāmajā lietā, jo turpmākās apstākļu, kas nav saistīti ar Komisijas izvērtējamo līgumu, izmaiņas bija grozījumi tiesību aktos.

⁽¹⁾ OV L 34, 55. lpp.